

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் உங்களுடைய யோகபலத்தின் மூலம்

இந்தப் பழைய உலகத்தை மாற்றிப் புதியதாக ஆக்குகிறீர்கள்.

கேள்வி : நேர்மையான, உண்மையான புருஷார்த்தி குழந்தைகளின் அடையாளங்கள் என்னவாக இருக்கும்?

பதில் : நேர்மையான குழந்தைகள் ஒருபோதும் தங்கள் தவறுகளை மறைக்க மாட்டார்கள். உடனே பாபாவிடம் சொல்லி விடுவார்கள். அவர்கள் மிக-மிக நிரகங்காரியாக இருப்பார்கள். அவர்களின் புத்தியில் சதா இதே சிந்தனை இருக்கும்-எப்படிப்பட்ட கர்மத்தை நாம் செய்கிறோமோ..... 2. அவர்கள் யாருடைய டிஸ்ஸர்விஸ் (சேவைக்குக் குந்தகம் செய்வது) பற்றியும் வர்ணனை செய்ய மாட்டார்கள். தன்னுடைய சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். அவர்கள் யாருடைய அவகுணங்களையும் பார்த்து தங்களின் புத்தியைக் கெடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

பாடல் : பொறுமையாக இரு மனமே.....

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தை தைரியம் கொடுக்கிறார். எப்படி லௌகீகத் தந்தையும் கூட தைரியம் சொல்கிறார் இல்லையா? யாராவது நோய்வாய்ப்பட்டால் அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்கின்றனர். உங்களுடைய நோயின் துக்கத்தினுடைய நாட்கள் மாறி சுகத்தின் நாட்கள் வரப்போகின்றன. அவர் எல்லைக்குட்பட்ட தந்தை எல்லைக்குட்பட்ட தைரியம் தருகிறார். இப்போது இவரோ எல்லையற்ற தந்தை. குழந்தைகளுக்கு எல்லையற்ற தைரியம் தருகிறார். குழந்தைகளே! இப்போது உங்களுடைய சுகத்தின் நாட்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இன்னும் சிறிது நாட்களே உள்ளன. இப்போது நீங்கள் பாபாவின் நினைவில் இருந்து மற்றவர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுங்கள். நீங்களும் கூட சிவசக்திகள் இல்லையா? சிவபாபாவின் சக்திசேனை மீண்டும் வெளிப்பட்டுள்ளது. இவர்களும் கூட (கோபர்கள்) ஆத்மாக்கள். இவர்கள் அனைவரும் சிவனிடமிருந்து சக்தி பெறுகின்றனர். நீங்களும் கூட சக்தி பெறுகிறீர்கள். பாபா சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார்-இதில் கிருபை அல்லது ஆசீர்வாதத்தின் எந்த ஒரு விஷயமும் இல்லை. நினைவில் இருந்து கொண்டு சக்தி எடுத்துக் கொண்டே செல்லுங்கள். நினைவின் மூலம் தான் உங்களுடைய விகர்மங்கள் வினாசமாகும். மேலும் நீங்கள் சக்திவான் ஆகிக்கொண்டே செல்வீர்கள். சிவனின் சக்திசேனை அவ்வளவு சர்வசக்திவானாக இருந்தது, அது பழைய உலகத்தை மாற்றிப் புதியதாக ஆக்கி விட்டது. நீங்கள் அறிவீர்கள், யோகபலத்தின் மூலம் நாம் இந்தப் பழைய உலகத்தை மாற்றுகிறோம். விரலாலும் கூட மனிதர்கள் இதுபோல் ஜாடை காட்டுகிறார்கள், அல்லாவை, கடவுளை நினைவு செய்யுங்கள் என்று. குழந்தைகள் இப்போது புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்-பாபாவின் நினைவு மூலம் இந்தக் கல்மலை அதாவது உலகம் மாறிவிடும். இப்போது நாம் ஃபரிஸ்தானை (சொர்க்கம்) ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பாபா குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-கண்காட்சிகள் வைத்து நன்றாக சேவை செய்யுங்கள். முயற்சி செய்யுங்கள், சமயம் கிடைக்கும் போது அதில் அமர்ந்து கற்றுக் கொள்ளுங்கள். இது மிகவும் சலபமானது. குழந்தைகளுக்கு அனைத்து விதமான போதனையும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொருவருக்கும் கர்மங்களின் கணக்கு உள்ளது. கன்யாக்களின் கர்மங்கள் நன்றாக உள்ளன. திருமணமானவர்கள் சொல்கின்றனர்-இந்நேரம் நாம் கன்யாவாக இருந்தால் இந்த அனைத்து விலங்குகளிலிருந்தும் விடுபட்டு சுதந்திரப் பறவையாக இருப்போம். கன்யாக்கள் சுதந்திரப் பறவைகள். ஆனால் தீய சங்கத்தில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. பெண்ணுக்கு கணவன், குழந்தைகள் முதலானவர்களின் விலங்குகள் எவ்வளவு உள்ளன! இதில் பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றின் பந்தனங்கள் எவ்வளவு உள்ளன! கன்யாக்களுக்கு பந்தனம் எதுவும் இல்லை. இப்போது மும்பையிலும் கூடக் கன்யாக்கள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எங்களுடைய பிராந்தியத்தை நாங்களே பார்த்துக் கொள்வோம். அனைவரும் அவர்களுடைய பிராந்தியத்திற்காக எவ்வளவு பிரயத்தனம் செய்கின்றனர்! அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எங்களுடைய குஜராத், எங்களுடைய உத்தர் பிரதேஷ்..... என்று. நீங்கள் இப்போது உங்களுடைய சுவராஜ்யத்தைப் பெறுகிறீர்கள். இதில் நான் இன்னார், இன்ன பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதும் கூட இருக்கக் கூடாது. நீங்கள் யார் மீதும் பொறாமை கொள்ளக் கூடாது. எவருடைய அவகுணம் முதலானவற்றைப் பார்த்து புத்தி கெட்டுப்போகக் கூடாது. தன்னைத் தான் பார்க்க வேண்டும், நாம் எத்தனை ஆத்மாக்களுக்கு, சகோதர-சகோதரிகளுக்கு சுகத்தின் வழியைச் சொன்னோம்? வழி சொல்லவில்லை என்றால் அவர்கள் எந்த வேலைக்கும் ஆக மாட்டார்கள். பாபாவின் மனதில் இடம் பெற முடியாது. பாப்தாதாவின் மனதில் இடம் பெறவில்லை என்றால் சிம்மாசனத்தில் அமர முடியாது. பாபாவுக்குத் தெரியும் - ஒருசில குழந்தைகளுக்கு சேவை செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் உள்ளது.

ஆனால் கொஞ்சம் கூட ஆத்ம அபிமானம் இல்லை. இன்னும் சிலரோ மிகுந்த அகங்காரத்தில் உள்ளனர். அவர்கள் நினைக்கின்றனர், தன் மீது அல்ல, தந்தை மீது கிருபை செய்திருப்பதாக. ஒரு போதும் எவருடைய அவகுணத்தையும் பார்க்கக் கூடாது. இன்னார் இப்படி இருக்கிறார், இதுபோல் செய்கிறார் என்பது போல். இன்றைய உலகில் இப்படியும் புத்திசாலிகள் உள்ளனர், ஒருவர் மற்றவருக்குச் செய்யும் டிஸ்ஸர்வீஸின் மகிமையையும் பாடுகின்றனர். இன்னார் இதைச் செய்கிறார், இப்படி இருக்கிறார் என்று. அட, நீங்கள் உங்கள் சேவையைச் செய்யுங்கள். பிராமணக் குழந்தைகளின் வேலை சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகும். பாபா இருக்கிறார், பாபாவிடம் அனைத்து செய்திகளும் வருகின்றன. ஒவ்வொருவரின் அவஸ்தாவையும் (நிலை) பாபா அறிவார். சேவையைப் பார்த்து மகிமையும் செய்கிறார். குழந்தைகளிடம் சேவையின் வேகம் வரவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தனக்கு நன்மை செய்துகொள்ள வேண்டும்- இந்த ஆன்மீக சேவை மூலம். அந்த வேலை முதலியவற்றையோ பல பிறவிகளாகச் செய்து வந்திருக்கிறீர்கள். இந்தத் தொழிலை யாரோ அபூர்வமான வியாபாரி செய்வார்கள். பாபா சேவைக்கான மிக சலபமான வழிமுறையை சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். ஒருபோதும் மற்றவரை நிந்தனை செய்யாதீர்கள். அதுபோல் அநேகர் செய்கின்றனர். நல்ல-நல்ல மகாரதிகளையும் கூட மாயா மூக்கைப் பிடித்து விடுகின்றது. பாபாவை நினைவு செய்யவில்லை என்றால் மாயா பிடித்துக் கொள்கின்றது. பாபாவும் சொல்கிறார் இல்லையா! சாதாரண சரீரத்தில் வந்துள்ள என்னை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. பாபாவுக்கும் கூட வழி சொல்கின்றனர், இப்படி-இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று. அவஸ்தா (ஸ்திதி) அப்படி உள்ளது, பாபா கொஞ்சம் அப்படிச் செய்தாலும் துரோகி ஆகி விடுவார்கள். பாபாவுக்கும் கூட தங்களின் வழிமுறையை அனுப்பி வைக்கின்றனர். பழமொழி உள்ளது இல்லையா-எலிக்கு ஒரு மஞ்சள் துண்டு கிடைத்து விட்டால் தன்னை (அந்த கடைக்கே சொந்தகார) பலசரக்கு வியாபாரியாக நினைத்துக் கொள்ளுமாம். நாம் சேவைக்குக் குந்தகம் செய்கிறோம் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. தவறுகளோ அநேகர் மூலம் நடைபெற்றுக் கொண்டே தான் உள்ளது. சில நேரம் அவஸ்தா உயர்ந்ததாக, சில நேரம் தாழ்ந்ததாக- இது நடைபெற்றுக் கொண்டே வந்துள்ளது. ஒவ்வொருவரும் தங்களின் அவஸ்தாவைப் பார்க்க வேண்டும். நேர்மையான குழந்தைகள் உடனே தங்களின் அவஸ்தாவைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். சிலரோ தங்களின் தவறுகளை மறைத்து விடுகின்றனர். இதில் மிகவும் நிரகங்காரித் தன்மை வேண்டும். சேவையை விருத்தி செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். எப்போதும் இதே சிந்தனை இருக்க வேண்டும்- எத்தகைய கர்மத்தை நாம் செய்கிறோமோ அதைப் பார்த்து மற்றவர்கள் செய்வார்கள். நான் யாரையாவது நிந்தனை செய்தேனென்றால் மற்றவர்களும் செய்வார்கள். அநேகருக்கு இந்தச் சிந்தனை வருவதில்லை. பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்- நீங்கள் உங்களுடைய சேவையில் ஈடுபட்டிருங்கள். இல்லை என்றால் மிகவும் பச்சாத்தாபப் படுவீர்கள். விரோதியாகவும் அநேகர் ஆகின்றனர்.

நீங்கள் இப்போது சூத்திரரில் இருந்து மாறி பிரம்மா முகவம்சாவளி பிராமணர் ஆகியிருக்கிறீர்கள். யாரிடம் 5 விகாரங்கள் உள்ளனவோ அவர்கள் அசுர சம்பிரதாயத்தினர். நீங்கள் தெய்வீக சம்பிரதாயத்தினர் (வழிமுறையினர்). நீங்கள் தேவதா ஆவதற்காக விகாரங்கள் மீது வெற்றியடைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். தேவதைகளோ இங்கே இல்லை. தேவதைகள் சத்யுகத்தில் இருப்பார்கள். நீங்கள் இப்போது தெய்வீக சம்பிரதாயத்தினராக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்போது சொல்லிப் புரிய வைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன. கண்காட்சிகளில் சொல்லிப் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருங்கள். கண்காட்சிகள், மேளாக்களில் ஒவ்வொருவரின் நாடியைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முடியும். புரஜெக்டரிலோ யாருக்கும் சொல்லிப் புரிய வைக்க முடியாது. முன்னால் அமர்ந்து சொல்லிப் புரிய வைப்பதால் மட்டுமே அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும். கண்காட்சி, மேளா-இவை நல்ல பொருள்கள். அதில் எழுதி வைக்கவும் முடியும் கண்காட்சி, மேளாவில் ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். தினமும் தவறாமல் படிப்பதன் மூலம் தான் நஷா அதிகரிக்கும். பந்தனத்தில் உள்ள மாதாக்கள் என்றால் வீட்டில் அமர்ந்தவாறே பாபாவை நினைவு செய்து கொண்டே இருப்பீர்களானால் விகர்மங்கள் வினாசமாகி விடும். வீட்டில் அமர்ந்து கொண்டு நினைவு செய்வதும் கூட நல்லது. ஆனால் நினைவு செய்வது என்பது குழந்தைகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமான விஷயமாக ஆகிவிட்டது. பாபாவிடமிருந்து 21 பிறவிகளுக்கான ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது, அவரை நினைவு செய்வதில்லை. நல்ல-நல்ல சொற்பொழிவாற்றக் கூடிய மகாரதிகளும் கூட பாபாவை நினைவு செய்வதில்லை. அவர்களால் அதிகாலையில் எழுந்திருக்கவும் முடிவதில்லை. எழுந்தால் அமர்ந்தவுடன் தூக்கக் கலக்கத்தில் கொட்டாவி விடுகின்றனர். நினைவு செய்வதற்கு அதிகாலை வேளை தான் நல்லதாகும். பக்தி மார்க்கத்திலும் கூட அதிகாலை எழுந்து நினைவில் அமர்கின்றனர். அவர்களுக்கோ கீழே இறங்கும் கலை. இங்கோ உயரும் கலையின் விஷயமாகும். மாயா எவ்வளவு விக்னங்களை (தடைகள்) ஏற்படுத்துகின்றது! அதிகாலையில் எழுந்து பாபாவை நினைவு செய்யவில்லை

என்றால் தாரணை எப்படி ஆகும், விகர்மங்கள் எப்படி வினாசமாகும்? மற்றபடி முரளி வகுப்பு நடத்துவது-அதையோ சின்னக் குழந்தைகளும் கூடக் கற்றுக் கொண்டு பிறகு மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கின்றனர். இந்தப் படிப்பு பெரியவர்களுக்கானது. எவ்வளவு பெரிய யுனிவர்சிட்டி! நமக்குப் படிப்பு சொல்லித் தருபவர் யார்? - இந்த நஷா குழந்தைகளுக்கு இருப்பதில்லை. மாயா யாரையாவது ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் நாம் அவர்களைப் பார்க்காமல் நம்முடைய சேவையில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். பாபாவிடம் அனைத்து செய்திகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சிவர் தேக அபிமானத்தில் வந்து புரிந்து கொள்கின்றனர்-இவர் இப்படிச் செய்கிறார், இதைச் செய்கிறார்-மற்றவர்களை நிந்தனை செய்தே நேரத்தை வீணடிக்கின்றனர். உங்களுடைய வேலை சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பது. எந்த ஒரு பிரச்சினை என்றாலும் பாபாவுக்கு சமிக்ஞை மேலே கொடுத்து விட்டால் போதும். பரசிந்தனை (மற்றவர்களைப் பற்றிய சிந்தனை) செய்யக் கூடாது. சேவையில் குழந்தைகள் இரவும் பகலும் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். உங்களுடைய வேலையே இது தான். நாள்தோறும் கண்காட்சியில் சொல்லிப் புரிய வையுங்கள்-இவர் சிவபாபா, இவர் பிரம்மா பாபா. கல்பத்திற்கு முன்பும் கூட பிரஜாபிதா பிரம்மா பாபு பட்டிருக்கிறார். பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலம் மனித சிருஷ்டியைப் படைக்கிறார். மனிதர்களே இருந்ததில்லை என்பது கிடையாது. மனித சிருஷ்டியைப் படைக்கிறார், அதாவது முள்ளையெல்லாம் மலர்களாக ஆக்குகின்றார். பிரம்மா மூலம் சிருஷ்டியைப் படைக்கின்றார் என்றால் மேலே சிருஷ்டியைப் படைக்கிறார் என்பதில்லை. பிரம்மாவோ இங்கே தான் இருப்பார் இல்லையா? எவ்வளவு தெளிவாகச் சொல்லிப் புரிய வைக்கப்படுகின்றது!

பாபா சொல்கிறார்- நான் அநேக பிறவிகளின் கடைசிப் பிறவியில் பிரவேசமாகி மனிதர்களை தேவதைகளாக ஆக்குகின்றேன். ஆகவே குழந்தைகள் சேவையில் இரவும் பகலும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். தொழில் முதலியவற்றிலிருந்து கொஞ்சம் நேரம் ஒதுக்கி இதில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். நேரம் கிடைப்பதில்லை என்று இருக்கக் கூடாது. நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கும் போது நேரம் இல்லை எனச் சொல்வீர்களா? முயற்சி செய்ய வேண்டும். பிரேரணை (தூண்டுதல்) மூலம் எதுவும் நடைபெற முடியாது. பகவானிடமிருந்தே பிரேரணை மூலம் காரியம் நடைபெற முடியாதெனும் போது மற்றவர்களால் பிறகு எப்படி முடியும்? பகவானால் என்ன தான் செய்ய முடியாது, இறந்தவர்களைப் பிழைக்க வைக்க முடியும் என நினைக்கின்றனர். அட, பகவானுக்கு நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், ஹே, பதீத பாவன்! வந்து எங்களைப் பதீத்திலிருந்து பாவனமாக்குங்கள், அவ்வளவு தான் வேறு எந்த விஷயமும் இல்லை. வந்து இறந்தவர்களை உயிர்பிழைத்து எழச் செய்யுங்கள் எனச் சொல்வதில்லை. அவரே பதீத பாவன்! பாரதம் பாவனமாக இருந்தது. பாபா சொல்கிறார்-நான் கல்ப-கல்பமாக வந்து பாவனமாக்குகின்றேன். மாயா பிறகு வந்து பதீதமாக்குகிறது. இப்போது மீண்டும் நான் வந்திருக்கிறேன், பாவனமாக்குவதற்கு. எவ்வளவு சுலபமான விஷயங்கள் சொல்கிறேன்! ஹக்கீம்கள் கூடப் பெரிய நோய்களையும் மூலிகைகளால் குணமாக்கி விடுகின்றனர். பிறகு அவர்களுக்கு மகிமையும் உள்ளது. யாருக்காவது குழந்தையோ செல்வமோ கிடைத்தால் குருவின் கிருபை என்பார்கள். நல்லது, குழந்தை இறந்து விட்டால் விதி எனச் சொல்வார்கள். இந்த அனைத்து விஷயங்களையும் இப்போது குழந்தைகள் நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். சந்தியாசிகள் பவித்திரமாகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு மதிப்பு உள்ளது. ஆனால் அவர்கள் ஹடயோகிகள். அவர்களால் இராஜயோகத்தைக் கற்றுத்தர முடியாது. அவர்கள் சந்தியாசிகள், நாம் இல்லறவாசிகள். பிறகு நாம் நம்மை சிஷ்யர்கள் என்று எப்படிச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்? பாபாவோ சொல்கிறார், குழந்தைகள் முழுமையாகப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும்-மன்மனாபவ. என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் பவித்திரமாகி விடுவீர்கள். மேலும் என்னுடன் கூடவே செல்வீர்கள். நானோ எப்போதுமே பாவனமாக இருக்கிறேன். மனிதர்கள் பதீத ஆக்குகின்றனர், பாபா வந்து பாவனமாக்குகிறார். அவர் தூய்மை, சாந்தி, சுகத்தின் கடலாக இருக்கிறார். உங்களையும் கூட அதுபோல் ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் யோகபலத்தால் ஆத்மாக்களைப் பவித்திரமாக ஆக்குகிறீர்கள். நீங்கள் அறிவீர்கள், நமக்கு முதல் தரமான உடல் கிடைக்கும். மனிதர்களை நடைமுறையில் தேவதையாக ஆக்க வேண்டும். தேவதைகளின் ஆடைகளை மட்டும் அணிந்து கொண்டனர் என்று இருக்கக் கூடாது. தன் மீது முழு கவனம் செலுத்த வேண்டும். தேக அபிமானத்தில் வரக்கூடாது. பாபா, நாங்களோ உங்களிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற்றே தீருவோம். நீங்களும் சொல்கிறீர்கள், நாங்கள் பாரதத்தை மிக உயர்ந்ததாக ஆக்கியே தீருவோம். நிச்சயம் உள்ளவர்கள் தான் சொல்கிறார்கள் இல்லையா? இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் எப்படி நடக்கும் என்று ஒருசிலர் சொல்கிறார்கள், உண்மையில் ஒருபோதும் இந்த சந்தேகத்தைக் கொண்டுவரக் கூடாது. சந்தேகத்தில் வருவதால் பிறகு சேவையில் மந்தமாக ஆகிவிடுகிறார்கள். நேரம் மிகக் குறைவாக உள்ளது. முடிந்தவரை புருஷார்த்தத்தை நன்றாகச் செய்ய வேண்டும். கொஞ்சம் சண்டை முதலியவை எங்காவது நடைபெற்றால் பார்க்கப் போகிறீர்கள், எவ்வளவு முயற்சி செய்ய

வேண்டியுள்ளது என்று. நாம் நினைவில் முழுமையாக இருப்பதில்லை, பிறகு அந்தச் சமயத்தில் கூட்ட நெரிசலிலோ செய்ய முடியாது. அச்சமயத்திலோ அதிகமான ஆபத்துகள் முதலியன உள்ளன. அதனால் பாபா சொல்கிறார், எவ்வளவு முடியுமோ தாவி முன்னேறிச் சென்று கொண்டே இருங்கள். இது ஆத்மாக்களின் ஓட்டப் பந்தயம். பாபா எவ்வளவு நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார்! சென்றடைய வேண்டிய இடத்துக்குப் போய், அதாவது பாபாவின் வீட்டுக்குப் போய்ப் பிறகு புதிய உலகத்திற்கு வரவேண்டும். மிக நல்ல பந்தயம்! பாபா சொல்கிறார்-என்னைத் தொட்டுவிட்டு அதாவது மூலவதன் போய்விட்டுப் பிறகு வர வேண்டும். யார் யோகயுகத்தாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் முதல்-முதலில் வருவார்கள். நாம் முக்திதாம் செல்ல வேண்டும் என விரும்புகிறார்கள். ஆக, பாபா சொல்கிறார், என்னை நினைவு செய்வீர்களானால் சென்று விடுவீர்கள். முக்திதாமமோ அனைவருக்கும் பிரியமானது. பிறகு வருவார்கள் பாகத்தை நடிப்பதற்காக. மோட்சம் யாருக்கும் கிடைப்பதில்லை. ஈஸ்வரிய சரித்திர-பூகோளத்தில் மோட்சம் என்ற சொல்லே கிடையாது. ஒரு வினாடியில் உங்களுக்கு ஜீவன்முக்தி கிடைக்கின்றது. மற்ற அனைவரும் முக்தி பெற்று விடுவார்கள். இராவண ராஜ்யத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றே ஆகவேண்டும். யார் புருஷார்த்தம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் தான் உயர்ந்த பதவி பெறுவார்கள். குழந்தைகள் மிகவும் இனிமையானவர்களாக ஆகவேண்டும். சுவபாவம் மிக இனிமையானதாக இருக்க வேண்டும். கோபக்காரராக ஆகக்கூடாது. துர்வாசர் பெயர் உள்ளது இல்லையா? இந்த ராஜரிஷிகளிலும் கூட சிலர் அதுபோல் இருக்கின்றனர். எப்போதும் தனது இதயத்தில் கை வைத்திருக்க வேண்டும்-நான் என்ன செய்கிறேன்? இதனால் எனக்கு என்ன பதவி கிடைக்கும்? சேவையே செய்யவில்லை, தனக்குச் சமமாக ஆக்கவில்லை என்றால் என்ன பதவி கிடைக்கும்? கொஞ்சத்திலேயே திருப்தியடைந்துவிடக் கூடாது. பாபா சொல்கிறார்-நான் வந்துள்ளேன், குழந்தைகளுக்கு முழு ராஜ்யத்தையும் தருவதற்காக. ஆகவே தைரியம் வைத்துக்கொண்டு காட்ட வேண்டும். வெறுமனே சொல்வதால் மட்டுமே நடந்து விடாது. பாபாவின் சேவையிலோ எலும்புகள் தேய வேண்டும். செய்யவும் செய்கிறார்கள், பிறகு எங்கோ தேக அபிமானம் வந்து விடுவதால் நஷா வந்துவிடுகிறது, பிறகு கீழே விழுந்து விடுகிறார்கள். மாயாவும் கூட குறைவான பயில்வானல்ல. பாபாவின் ஸ்ரீமத் படி நடக்காத காரணத்தால் அவர்களை மாயா தாக்குகின்றது, அப்போது பாபாவை விட்டுச் சென்று விடுகின்றனர். பாபா சுகதாமத்திற்கு எஜமானர் ஆக்குகிறார் என்றால் தன் மீது இரக்கம் வரவேண்டும். பாபா மிகவும் எளிமையான அறிவுரை தருகிறார். மாயாவின் புயல்களோ மிகுதியாக வரும். ஆனால் மகாவீர் ஆகவேண்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. சேவையில் ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும். மேலும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். யாருடைய (குறை) டிஸ்ஸர்விஸ் பற்றியும் விமர்சித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. பரசிந்தனையில் தனது நேரத்தை வீணாக்கக் கூடாது.
2. நேர்மையானவராகவும் அகங்காரமற்றவராகவும் ஆகி சேவையை அதிகரிக்க வேண்டும். அதிகாலையில் எழுந்து பாபாவை அன்புடன் நினைவு செய்ய வேண்டும். சொல்வதும் செய்வதும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம் : ஈஸ்வரிய அத்தாரிட்டி மூலம் சங்கல்பம் மற்றும் புத்தியைக் கட்டளைப்படி.

நடத்தக் கூடிய மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் ஆகுக!

எப்படி ஸ்தூல கைகால்களை முற்றிலும் சகஜ ரீதியில் விருப்பப்படி நடத்துகிறீர்களோ, கர்மத்தில் ஈடுபடுத்துகிறீர்களோ, அதுபோல் சங்கல்பம் மற்றும் புத்தியை எங்கே ஈடுபடுத்த வேண்டுமோ அங்கே ஈடுபடுத்த இயல வேண்டும்-இதைத் தான் ஈஸ்வரிய அத்தாரிட்டி எனச் சொல்கின்றனர். எப்படி சப்தத்தில் வருவது சுலபமாக உள்ளதோ அதுபோல் சப்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டுச் செல்வதும் கூட அவ்வளவு சுலபமாக ஆகவேண்டும். இந்த அப்பியாசத்தின் மூலம் தான் சாட்சாத்கார் மூர்த் ஆவீர்கள். ஆக, இப்போது இந்த அப்பியாசத்தை சகஜமாகவும் நிரந்தரமாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். அப்போது மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் என்பார்கள்.

சுலோகன் : சுயஸ்திதி சக்திசாலியாக இருந்தால் பரிஸ்திதி அதற்கு முன்னால் ஒன்றுமே இல்லை.

மன சேவைக்காக: மனம்-சொல் மற்றும் கர்மத்தில் பவித்திரதாவை (தூய்மை) தாரணை செய்து ஆன்மீக சக்தி மூலம் தன்னை சம்பன்னமாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். ஆன்மீகக் கண்கள் மூலம் மற்றும் ஆன்மீகம் நிறைந்த புன்சிரிப்பின் மூலம் மற்றவர்களுக்குக் குஷியின் அனுபவத்தைச் செய்வியுங்கள்.